

64. מתוך צוואתו של היטלר

אדולף היטלר

צוואתי הפוליטית

יותר משלושים שנה עברו מאז שנדבתי בשנת 1914 את כוחי הצנוע במלחמת העולם הראשונה, שנכפתה על הרייך. בשלוש עשרות השנים האלה הניעוני בכל מחשבותי, מעשי וחיי רק האהבה והנאמנות לעמי. הן שנתנו לי את הכוח להחליט את ההחלטות הקשות ביותר, שעמדו אי פעם בפני בן תמותה. את זמני, את כוח עבודתי ואת בריאותי כיליתי במשך עשרות שנים אלה.

אין זו אמת שאני או מישהו אחר בגרמניה רצינו במלחמה בשנת

1939 ...

גם לא השארתי שום ספק, שאם עמי אירופה שוב אינם נחשבים אלא צרורי מניות בידי הללו, קושרים בינלאומיים [בעסקי] כסף ופינגסים, הרי

ייתבע לאחריות אותו עם, שהוא האשם הממשי במעגלי הרצח הללו:
היהדות!

לא השארתי איש בחוסר ודאות, כי הפעם לא רק יגוועו ברעב מיליוני ילדים אירופים מן העמים האריים, לא רק מיליוני גברים מבוגרים ימותו, ולא רק מאות אלפי נשים וילדים בערים יישרפו ויופצצו עד מוות, אלא שהאשם הממשי יצטרך לכפר על אשמתו, ולו תוך שימוש באמצעים הומניים יותר...

מעל הכל אני מחייב את הנהגת האומה וההולכים אחריה בשמירה מדוקדקת על חוקי הגזע, ובהתנגדות חסרת רחמים למרעילי כל העמים – היהדות הבינלאומית.

ניתן בברלין, 29 באפריל 1945, שעה 4.00
אדולף היטלר

וילהלם בורגדורף
האנס קרבס

כעדים: ד"ר יוזף גבלס
מארטין בורמאן